

fra Dohaaftalen. Det væsentligste resultat fra mødet i august var, at forhandlingerne nu er tilbage på sporet igen efter de strandede forhandlinger i Cancún sidste år. Også på landbrugsområdet har man med rammeaftalen opnået pæne fremskridt med visse præciseringer, selv om vi klart nok ikke er fremme ved målstregen endnu.

Vi kan dog hæfte os ved, at eksportsubsidierne har fået en særlig fremhævet position i midtvejsaftalen, idet man i WTO nu er enig om, at disse skal fjernes inden en endnu ikke fastsat dato. Med andre ord, beslutningen er vedtaget. Kun den endelige dato udestår, og den skal der nu forhandles videre om.

En forudsætning for, at der kan fastsættes en sådan dato for eksportsubsidierne forhåbentlig på ministerkonferencen i Hongkong, er, at der bliver tale om en parallel udfasning af eksportstøtte og altså ikke blot for eksportsubsidierne. Det er vigtigt, fordi andre industrialiserede lande flittigt benytter andre støtteformer end eksportsubsidier, men med tilsvarende handelsforvridende virkninger. Disse handelsforvridende støtteformer er f.eks. eksportkreditter, som USA har, statshandelsvirksomheder, som Canada og New Zealand har, og fødevarerbistand med kommerciel virkning, som USA leverer. Med andre ord, hvis vi alene fokuserer på eksportsubsidier, får vi ikke al relevant handelsforvridende støtte med, og det er vigtigt også af hensyn til at opretholde opbakningen internt i EU til en fortsættelse af WTO-forhandlingerne.

Skal man sikre videre fremskridt i landbrugsforhandlingerne, er det også væsentligt at sikre fremskridt i Dohaforhandlingerne på andre forhandlingsemner såsom industritold, handelsletelse, tjenesteydelser m.v. Det er nemlig karakteristisk, at landbrugsforhandlingerne er mere fremskredne i forhandlingsdetaljerne end ovennævnte øvrige rundeemner. Det vil ikke være holdbart i længden af hensyn til den samlede balance i forhandlingerne.

Der vil således ikke på nuværende tidspunkt i EU-25 være flertal for at give en gratis koncession, og det vil i øvrigt heller ikke være klogt, som en ensidig fastsættelse af en dato for udfasning af eksportsubsidierne er udtryk for. Hvis regeringen fremsatte et sådant forslag, ville man sætte Danmark totalt uden for indflydelse i de videre forhandlinger om EU's linje i WTO-forhandlingerne.

Regeringen finder, at den bedste strategi for at fremme Doharunden, herunder landbrugsforhandlingerne og ulandenes mål om begrænsning

ger i landbrugsstøtteordningerne, er parallelle forhandlinger både internt inden for landbrugsafsnittene og horisontalt blandt alle Doharundens forhandlingsemner. Ellers er der nogle, man ikke opnår de resultater på, man kunne have opnået.

Det er netop af ovennævnte grunde, at regeringen ikke kan støtte beslutningsforslaget. Men lad mig gentage, at regeringen fuldt ud støtter vedtagelse V 12, og regeringen arbejder fortsat aktivt for fastsættelse af en dato snarest muligt for afskaffelse af eksportsubsidier og andre eksportstøtteformer.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg takker for besvarelsen, og det glæder mig selvfølgelig, at vi kan være fælles om målsætningen, nemlig at vi skal nå frem til en dato for afviklingen af eksportstøtten og også disse andre mere fiffige eksportsubsidier. Det er jo ikke det, der skiller os.

Men det spørgsmål, jeg godt vil stille, er om det mere taktiske i det, som er ministerens begrundelse for ikke at støtte det konkrete beslutningsforslag. Der vil jeg godt spørge: Det er vel sådan, at det ikke kan skade Danmarks forhandlingsposition, hvis Danmark kommer med et forslag, et udspil. Det er klart, at det kunne skade Danmarks forhandlingsposition, hvis vi så sagde til de andre lande: Vi vil overhovedet ikke forhandle om det. Det er bare vores udspil, og det må I tage, og ellers gider vi ikke høre på jer.

Men sådan er forslaget ikke ment, det vil jeg bare sige til ministeren. Derfor vil jeg godt spørge: Har ministeren en bedre strategi for, hvordan man kan få skubbet spørgsmålet om et gennembrud på dato fremad, end den, vi har foreslået, for det synes jeg manglede lidt i ministerens besvarelse?

(Kort bemærkning).

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Hvis Danmark nu siger et årstal, så må ideen fra hr. Keld Albrechtsen side vel være, at det skal lykkes mig at få EU til at sige det samme årstal. Ellers er der ikke rigtig nogen mening med det. Hvis EU så kommer med et sådant årstal uden at have fået noget ud af de andre ting, har EU jo derved handlet uklogt, for så kan de andre sige: Nå ja, men EU gør det jo på det tidspunkt. Det kan de bare gøre, så beholder vi vores.

Jeg mener stadig væk, som jeg sagde i min tale: Det ville være uklogt. Så ideen måtte jo være,